

Hvidt hus ved vandet

Enkel funktionalisme i 90'er-udgave præger et af de få, nye »arkitekt-huse« i Horsens

Tekst:
Bente Just Rasmussen

Foto:
Lene Sørensen

Enkelt, tidløst, funktionelt, tilpas størrelse, tilnærmelsesvis vedligeholdelsesfrit og med så meget udsigt til fjorden som muligt. Det var stikordene, da Lene og Ole Andersen satte sig sammen med arkitekterne for at tegne deres nye hus - et af årets få, nye godbidder inden for de arkitekttegnede enfamiliehuse.

Og alle krav er opfyldt i det hvide hus, som de for nogle måneder siden flyttede ind i på Strandpark Alle i Horsens. Huset, som ligger direkte til Strandparkens græsplæne og fjorden nogle meter væk, er præget af de rene, tidløse linjer. Byggestilen bekender sig til 30'ernes og 50'ernes funktionalisme. Arkitektnavne som Arne Jacobsen og den lokale Ove Boldt har inspireret arkitekterne fra Ginnerups Tegnestue - men huset er stadig lige »rigtigt Ginnerup'sk årgang 1992«.

Med tegl og praktisk talt intet træværk udendøre er huset også så vedligeholdelsesfrit, som det næsten lader sig gøre. Størrelsen på 168 kvm. passer til familiens behov, og med husets to etager er der fra alle opholdsrum udsigt fjorden, hvor beboerne i sommermånederne nu nyder synet af bådernes hvide sejle.

- Vi kom fra et hus, som vi igennem 20 år har været glade for, men som krævede en utroligt masse liter træbeskyttelse og mange timer på

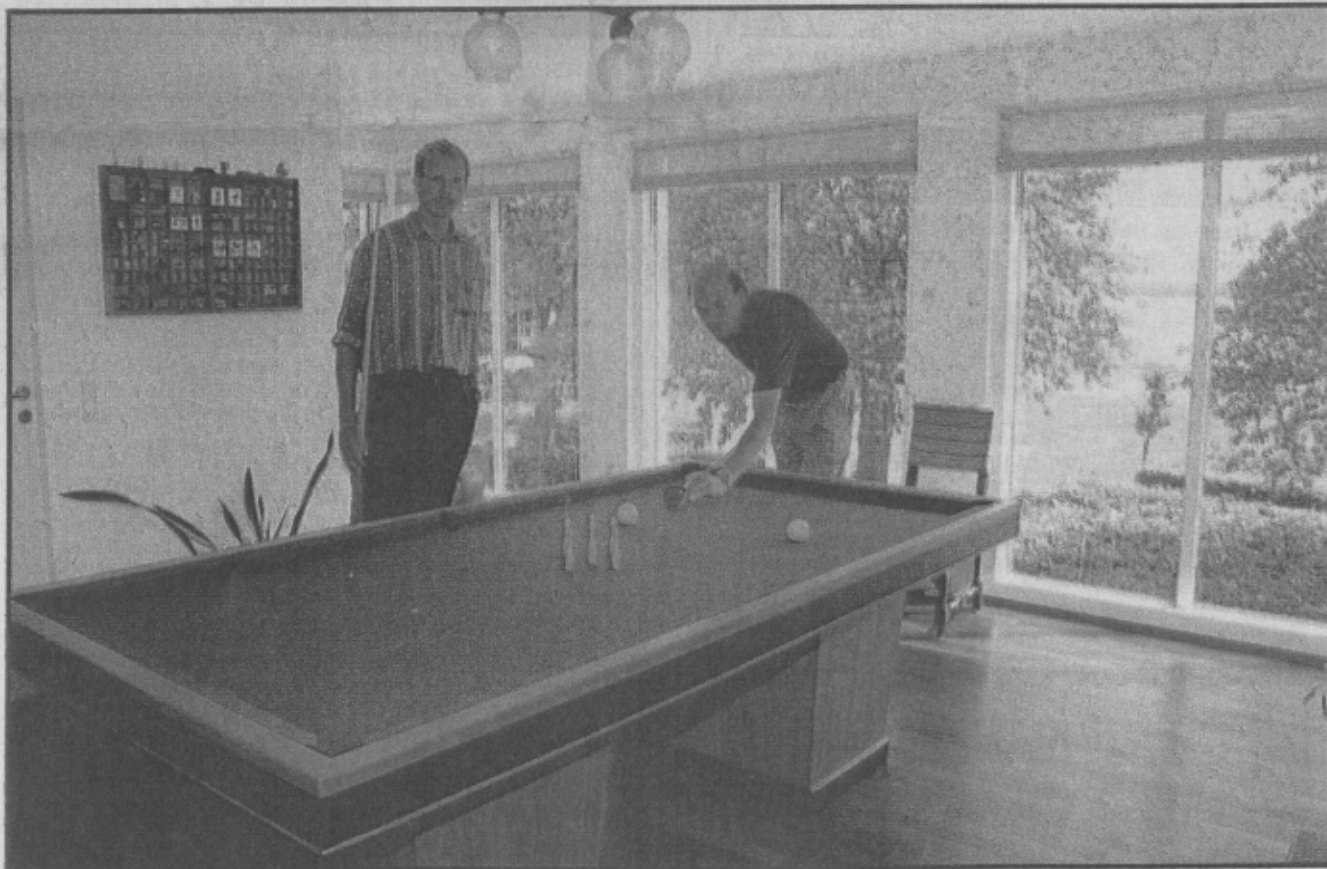
høje stiger. Og vi var i hvert fald klar over, at vores næste hus skulle kunne passe sig selv. Det skulle også være mindre end det gamles 230 kvm., fordi de to ældste er flyttet hjemmefra og den yngste følger efter. Og så skulle det hele indrettes, så huset også er praktisk at bo i som ældre og gamle, forklarer Lene og Ole Andersen.

Oplægget til arkitekterne var et hus på omkring 140 kvm. i en etage. Resultatet blev de 168 kvm. i to etager. To etager, fordi arkitekterne mente, udsigten til vandet skulle trækkes ind i flest mulige rum - og fordi det var praktisk at placere familiens elskede billardbord i en ekstra stue på første sal. Til gengæld er rummene så fordelt således, at beboerne om nogle årtier - hvis benene til den tid er knapt så glade for trappen - kan nøjes med at bo i underetagen og alligevel have alle faciliteter inden for rækkevidde.

Godt samarbejde

Byggestil, planløsning, indretning og samtlige detaljer - fra vinduernes placering til de indmurede højttalere og den avancerede tyverialarm - blev i øvrigt resultatet af nogle måneders tæt samarbejde mellem arkitekt og bygherre.

- For eksempel ville Lene Andersen gerne have dagslys i de to badeværelser, men vinduer i facaden passede ikke med de arkitektoniske ideer. Kompromiset blev skakter og ovenlysvinduer i baderummen. Lene Andersen ville også gerne have et vindue ved vasken i køkkenet, så hun herfra kunne nyde udsigten til alt det grønne. Heller ikke det vindue var helt i arkitektens ånd, men Lene fik sin vilje og vinduet gennemtrumfet. Det er blot et par af de mange detaljer i et tidkrævende, men frugtbart samarbejde, som

Stuen på førstesalen er indrettet specielt til billardbordet, som igennem mange år har været familiens fælles samlingssted. Her prøver Ginnerup-arkitekterne Jens Erik Rasmussen og Finn Jensen billardbordet af - efter at de måtte lade håndværkerne fjerne det øverste skifte på trappens murede gelænder, fordi det var i vejen for køen.

bygherre-parret og arkitekten nu beretter om.

Få, gode materialer

Efter tre skitseforslag fra arkitektens tegnebord var Lene og Ole Andersen ikke i tvivl. Alle var enige om, at huset skulle bygges og gennemføres af tegl, facaderne skulle vandskures med indfarvet og vedligeholdelsesfrit puds. Der skulle rødt tegl på taget, intet træværk udendøre og dermed vedligeholdesfrie vinduer med lakeret aluminium på ydersiden og træ på inder-

Stilen skulle være den enkle med rene, rette linjer, vinduesformater fra gulv til loft, en delvist overdækket altan på førstesalen og så den velfungerende planløsning indendøre.

Stueetagen er indrettet med en stor entre, bryggers, badeværelse, soveværelse og to trin oppe opholdsstue, arbejdsværelse, spisestue og et ikke ret stort, men gennemarbejdet og optimalt indrettet køkken.

Fra den store entre med hvide vandskurede vægge som

i resten af huset, og marmorgulv som i badeværelserne, fører en hvid, muret trappe med mahognitrin op til førstesalen, hvor billardbordet fylder stuen. Her ligger også sønnens store værelse og badeværelse.

Mørkt mahognigulv

Ud over de hvide, vandsku-

- Vi har virkelig fået det hus, vi ønskede os, siger Lene og Ole Andersen, der oprindeligt begge er københavnere, men som i 20 år har været horsensianere med jobs som henholdsvis børnehaveklasse-lærer og apoteker på Horsens Sygehus.

Ind imellem har der dog også været plads til et år som udsendt i Saudiarabien, og oplevelserne med alle tre børn i udlandet fornægter sig da heller ikke i kunsten og billederne på væggene.

- Mange af vores ting og møbler fra det gamle hus har vi taget med os, fordi de er samlet gennem et langt ægteskab og dermed en del af den sjæl, vi havde brug for at få med til det ny hus. Vi kunne ikke bare kassere hele møblementet og købe nyt i den moderne stil, som ellers er mest oplagt i et moderne hus, forklarer Lene Andersen.

Hun har i øvrigt fået præcist det køkken, hun mener at kunne arbejde bedst i.

Køkkenet er adskilt fra spisestuen af en muret væg fra gulv til loft, men med passage i begge sider. Køkkenet begrænser sig til nogle få meter bordplade, men til gengæld er hver eneste skuffe - og ikke et eneste skab - under køkkenbordet gennemtænkt. Og skabene over bordet går til loftet - for at udnytte pladsen og for at undgå støvsamler-fladen oven på skabene.

Murede nicher

Hvidevarerne, det vil sige, køleskab, ovn og microovn, er samlet i murede nicher, hvis bagvæg vender ind mod stuen. Opvaskemaskinen er diskret

gemt bag en forplade i samme lyse, ludfarvede træ som køkkenfronterne. Og kontrasten i køkkenet skabes så i øvrigt af mahognigulvet, mahognibordpladen og tilbehør i rustfrit stål.

Muren i vejen for billardbordet

Vinkelret på hovedhuset ligger en fløj, der med adgang gennem fører ind til hobbyrum, redskabsrum og garage. Garagefløjens facade og tag er i mindre målestok, men selvfølgelig ellers i samme gennemførte arkitektur som hovedhusets.

Ikke en detalje er tilfældigt placeret i dette hus.

Jo, forresten - en enkelt detalje måtte laves om undervejs: Det øverste rulleskifte på den murede trappes gelænder på førstesalen måtte fjernes, fordi det - efter at billardbordet var taget i brug - viste sig at være i vejen for køen, når der skulle spilles fra dette hjørne.

Men det oplagte og uundgåelige spørgsmål er så:

- Hvad koster egentlig et så dejligt hus med en så attraktiv beliggenhed?

Tja, bygherren synes - af hensyn til privatlivets fred - ikke, at der er grund til at konkretisere byggeomkostninger og priser. Det nærmeste, vi kan komme, er arkitekten Finn Jensens oplysninger om, at det kan lade sig gøre at bygge gennemmuret og gedigent fra små 5000 kr. pr. kvadratmeter. Ethvert prisniveau derover afhænger af valg af materialer, kvadratmeterantal, faciliteter og udstyr - og den prioritering, der er nødvendig inden for ethvert byggeris økonomiske rammer.